

at Jyderne vare anderledes kloge. Jeg synes dog, at hvad de her have gjort, kan godt forsvares; noget ejendommeligt kan det nok være, men det faar nu gaa. Jeg skal ikke kritisere Adresserne meget mere, skønt der kan være nok at kritisere. Jeg ved, at saavel de, der ere gaaede den ene som de, der ere gaaede den anden Vej, ere gaaede med i en god Hensigt for at naa det, som de nu en Gang helst vilde naa.

Saa skal jeg lige nævne den Madding, som er bleven sat for Rigsdagsmændene. Den ligger deri, at der er blevet udtalt, at den Bevilling paa 217,000 Kr., som her er opført, kun er en foreløbig Bevilling, og at hvis der ikke fulgte en større bag efter, vare de Penge kastede bort til ingen Nytte. Ændringen skjuler i Baggrunden den virkelige Udgift, som jeg nævnedes før, nemlig 3,625,000 Kr., og det er det, som er blevet kaldt et Stykke Forbryderliv, som Rigsdagsmanden skulde tage sig i Vare for. (*S. Sørensen*: Staar det i Andragendet?) Det Udtryk staar i en Avisartikel, som en af dem, der vare her ovre med Andragendet, har skrevet, og som det ærede Medlem sikkert ogsaa har læst. I den tilsyneladende store Uenighed mellem de interesserede Landbrugere kunne ærede Medlemmer, som kun have lidet Kendskab — og der er maaske adskillige, der slet intet Kendskab have til Forholdene der ovre — maaske se et Bevis paa, at den Sag endnu ikke er moden til Gennemførelse. Men det er ikke saa, den bliver neppe nogen Sinde mere moden, end den er. Sagen er bleven meget forvrøvlet, det skal jeg villig indrømme, men nu staar den saaledes, at der er Mulighed for at faa den gennemført, og saa er det naturligt, at Modsætningerne komme til at brydes stærkt, og Modstanderne anspænde selvfølgelig Kræfterne til det yderste for at hindre det, inden det er for sent.

Jeg skal saa gaa over til nogle Bemærkninger om selve Ændringsforslaget. Det kan gøres kort, idet Redegørelsen fra Ministeren i Betænkningen i sin klare og kortfattede Form i Hovedtrækkene rammer det, som det kommer an paa med Hensyn til dette Spørgsmaal. Den falder væsentlig i fire Dele, idet den omtaler Sagens Ælde, dens Dobbeltthed — idet det baade er et Fiskeri- og et Landbospørgsmaal —, Frygten for Oversvømmelse og endelig Maaden, hvorpaa man skal faa Sagen løst. Med Hensyn til Sagens Ælde kan jeg kun sige, hvad jeg allerede har sagt, at vi have haft Spørgsmaalet fremme i en lang

Aarrække med kortere og længere Mellemrum her paa Rigsdagen, idet den er over 100 Aar gammel. Der har været nedsat Kommissioner, baade Landbokommissioner og andre Kommissioner, der har været udarbejdet Forslag og Projekter og gjort Iagttagelser baade i den ene og den anden Retning gennem mange Aar. for ikke at tale om alle de mange Deputationer og Andragender, som ere komne herover. Det er noget over 17 Aar siden, at dette Spørgsmaal første Gang mødte mig, da jeg første Gang holdt Vælgermøde i den Del af min Valgkreds, som er særlig interesseret i dette Spørgsmaal, og da vilde mine Modstandere netop bruge det som et Vaaben imod mig, at jeg ikke kunde gøre noget for dette Spørgsmaal, idet jeg stillede mig som en Nægter af Finansloven til det daværende Ministerium. De vare saa fiffige at sige, at den Mand, som ikke vilde bevilge Ministeriet Penge, ingenting kunde sætte igennem, thi for at sætte noget igennem maatte Ministeriet da have Penge. Det kunde skære den Gang. Den Gang talte man ikke om Oversvømmelser og den Slags Ting, det er noget, der er opfundet senere.

Spørgsmaalet var, da det oprindeligt blev rejst, et Fiskerispørgsmaal, og det er jo ikke saa underligt, al den Stund Ringkøbing Fjord er Danmarks største Fjord, som optager de største Vandløb, og tillige fordi vi have de rige Fiskegrunde derude i Havet Vest for Kysten. Vi ligge omtrent midt for disse Fiskepladser, hvor Fiskeriet efter de Opgørelser, jeg har set, er blevet kalkuleret til op imod et Par Hundrede Millioner Kroner. Dette er jo store Penge, men af disse mange Penge have de danske Fiskere kun faaet en ganske lille Del. Efter den Opgørelse, jeg har faaet for de sidste 5 Aar, har den Indtægt, det Gennemsnitsudbytte, det danske Fiskeri har faaet, kun udgjort 902,859 Kr. Hvilken stor nationaløkonomisk Opgave ligger ikke her til Løsning for os! Det burde anspænde Lovgivningsmagten til at tage sig sammen og gøre Forsøg paa at indvinde i alt Fald en rimelig Del af de store Rigdomme, som nu gaa til andre Landes Fiskere. For de danske Fiskeres Vedkommende gaar det imidlertid desværre nedad. Jeg har saaledes en noget ældre Opgørelse, som lyder paa, at i faa Aar er Fiskeriudbyttet gaet ned fra 192,450 Kr. til 9,483 Kr. Det er jo en forbavsende Nedgang.

Jeg husker, at der under Forhandlingerne om Skagenshavnen blev sagt, at